

Două tipuri de drojdie

Matei 13:33
Marcu 8:15
Luca 12:1; 13:20-21

Parabolele lui Isus

Predă lecția din Matei 13 sau Luca 13; versetele sunt aproape identice. Aceasta este o parabolă foarte scurtă a lui Isus și o putem compara cu comentariile pe care le face Isus despre aluatul, sau drojdia, fariseilor.

Poporul evreu avea așteptări de la un Mesia, dar Isus nu a îndeplinit aceste așteptări.

Scripturile profețiseră că un Mesia urma să vină să-i salveze pe evrei și să-i conducă pe poporul său ca rege. Evreii așteptau un salvator, dar unul care arăta foarte diferit de Isus. Se așteptau la un lider militar puternic, care să se ridice împotriva guvernului roman actual și să ridice Israelul ca o superputere mondială. Chiar și comentariile pe care le fac ucenicii ne arată că așteptau o zi în care Isus le va spune că era timpul să se ridice și să vină la putere.

Isus sosește ca profet, unul care nu caută puterea, ci se smerește și îi slujește pe bolnavi, pe săraci și pe cei marginalizați. El se întinde către cei pe care toți îi resping și îi vindecă pe cei aflați în nevoie; mănâncă cu păcătoșii.

El face opusul a ceea ce așteptau oamenii de la un lider.

Isus încearcă în mod constant să le spună oamenilor că Împărăția Lui este diferită. Isus le spune că Împărăția lui Dumnezeu, sau Împărăția cerurilor, sosește pe pământ așa cum este în cer. Le spune pilde pentru a le arăta că lucrurile pe care le face reprezintă sosirea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Împărăția lui Dumnezeu implică ridicarea celorlalți deasupra ta și punerea nevoilor altora mai presus de ale tale. Împărăția cerurilor înseamnă să-i tratezi pe ceilalți cu bunătate și să-i iubești pe cei neiubiți. Oamenii pe care lumea îi respinge ca fiind cei mai puțin importanți sunt de fapt cei mai importanți în Împărăția lui Dumnezeu.

Împărăția cerurilor este inversă față de tot ceea ce așteaptă lumea.

Această poveste nu este diferită, el spune mai multe comparații pentru a le arăta cum este Împărăția cerurilor.

În Matei 13, Isus stătea lângă mare și prezenta multe pilde pentru a ilustra Împărăția cerurilor. El oferă o scurtă ilustrație despre o femeie care face pâine. Le spune că Împărăția cerurilor se aseamănă cu aluatul pe care o femeie l-a luat și l-a ascuns în trei măsuri de făină, până când s-a dospit totul.

Ce este aluatul? Este drojdie. Drojdia este un organism viu; este o celulă vie. Este ceea ce face pâinea noastră să crească. Fără drojdie avem diferite tipuri de lipii, dar drojdia este cea care face pâinea să crească mai mare. Când se adaugă drojdie într-un aluat, aceasta schimbă întreaga compoziție a aluatului, nu doar o parte din el (Galateni 5:9).

Discuta:

Ai făcut vreodată pâine? Ai frământat drojdie în aluat?

Poți avea o jumătate de pâine care crește? Odată ce drojdia este adăugată la un amestec, întreaga pâine va fi dospită. Toată pâinea va crește.

De asemenea, nu este posibil să scoți drojdia din pâine odată ce a fost adăugată. Ar trebui să o iei de la capăt dacă nu vrei ca pâinea să crească sau ca aluatul să nu crească.

Două tipuri de drojdie

Deci despre ce vorbește Isus?

Aluatul Împărăției Cerurilor schimbă inimile oamenilor și schimbă lumea. Este ascuns într-o bucată de aluat. Nu-l poți vedea, dar se schimbă **totul**.

Odată ce Împărăția cerurilor a venit în lume, este de neoprit (Faptele Apostolilor 5:38-39). Este complet diferit, este ceva nou.

De multe ori în Biblie este menționat aluatul ca reprezentând răul; de mai multe ori aluatul este folosit pentru a reprezenta păcatul. Multe dintre sărbătorile și sărbătorile din Vechiul Testament îi îndemneau pe copiii lui Israel, poporul evreu, să îndepărteze aluatul din casele lor și să nu aducă jertfe cu aluat sau maimuță.

Însă, pe măsură ce citim această parabolă a Împărăției relatată de Isus, se pare că există două moduri diferite de a privi aluatul, sau drojdia, în Biblie.

Isus le spune ucenicilor să se ferească de aluatul fariseilor, al saducheilor (un alt grup religios: Matei 16:11) și aluatul lui Irod (Marcu 8:15). Aluatul lor este doctrina lor (Matei 16:12), care este ipocrie (Luca 12:1).

Fariseii făceau totul „corect”. Faptele lor păreau bune la exterior pentru ceilalți, dar în interior inimile lor nu erau curate (Matei 23:25,27).

Aveau alte motive; voiau să fie văzuți și laudați de toți oamenii. Inima lor nu era dreaptă înaintea lui Dumnezeu și faptele lor nu se potriveau cu intențiile lor.

Isus i-a chemat la răspundere pe farisei - chiar și asupra gândurilor lor. În multe ocazii ni se spune că le cunoștea gândurile, iar comentariile Sale se adresau la ceea ce gândeau ei în inimile lor (Matei 9:4; Marcu 2:8; Luca 5:22). Isus i-a numit pe farisei „ipocriți”, ceea ce însemna că doar acționau. Acționau într-un fel pentru a părea bine în fața oamenilor din jurul lor și spuneau lucrurile corecte, dar inimile lor erau „departe” de Isus (Matei 15:18; Marcu 7:6; Isaia 29:13). Isus le-a spus oamenilor să nu fie ca fariseii, care se rugau cu voce tare în public doar ca oamenii să-i vadă (Matei 6:5-6).

Fariseii au stabilit o mulțime de reguli suplimentare și le-au urmat, astfel încât toată lumea să creadă că sunt extrem de sfinți. Le spuneau tuturor că ar trebui să respecte aceste reguli, dar găseau modalități de a le ocoli pentru a nu le respecta așa cum intenționa Dumnezeu. Un exemplu în acest sens este modul în care l-au tratat pe Isus pentru vindecarea sabatului. Fariseii erau foarte îndreptățți și mândri. Isus le spunea ucenicilor Săi că această cale care „pare dreaptă omului” (Proverbe 14:12, 16:25) era o cale a morții și că ar trebui să se ferească de ea.

Acest păcat al mândriei sau al neprihănirii de sine este, de asemenea, un aluat care crește în inimă și schimbă o persoană, iar acesta este aluatul împotriva căruia a avertizat El.

Din nou, el întoarce totul în opusul a ceea ce cred oamenii. Ceea ce era folosit anterior pentru a simboliza ceva rău poate fi folosit și pentru a simboliza o metodă care arată modul în care împărăția se răspândește în lume. Și odată ce este în lume, nu poate fi înlăturată.

Isus în poveste

Parabolele i-au permis lui Isus să facă afirmații foarte îndrăznețe celor cu minte deschisă, celor care „aveau urechi să audă”.

Isus spune povești în parabole pentru a-i face pe oameni să gândească, nu pentru a-și ilustra clar ideea. Cei care căutau Împărăția studiau, meditau și aprofundau lucrurile. Dar aceste parabole i-au permis lui Isus să-și ascundă adevăratul mesaj de cei care erau împotriva lui.

El a vorbit în mistere pentru a-i oferi timpul necesar pentru a aduce complet Împărăția în lume.

Parabolele sunt încă pline de adevăruri pe care le putem ruga Duhului Sfânt să ni le reveleze prin înțelegerea noastră.

Întrebări de lecție și versete de memorat

29. Pe stâncă

1. Câte tipuri de oameni sunt în poveste?
16. Ce fel de persoană face ce spune Isus?
17. Care persoană nu face ce spune Isus?
18. Pe ce și-a zidit omul nechibzuit casa?
19. A cui casă nu avea temelie?

Psalmul 62:6-7

Numai El este Stâncă mea și mântuirea mea, El este apărarea mea; nu mă voi clătina. În Dumnezeu este mântuirea mea și slava mea; Stâncă tăriei și refugiul meu este în Dumnezeu.

30. Neghină în grâu

1. Când și-au putut da seama slujitorii că mai era ceva plantat în câmp?
20. De ce nu au putut să spună mai devreme?
21. Care a fost singurul lucru care a fost diferit?
22. De ce nu au smuls buruienile când au putut spune prima dată ce sunt?
23. Ce reprezintă buruienile?

Matei 7:15-16

Păziți-vă de prorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. Îi veți cunoaște după roadele lor. Se culeg oare struguri din spini sau smochine din mărcini?

31. Două tipuri de drojdie

1. Câte măsuri de făină a folosit doamna din poveste?
2. Este posibil să scot drojdia din aluat?
3. Ce trebuie să faci în schimb?
4. În propriile cuvinte, ce este „aluatul fariseilor”? (Luca 12:1)

Faptele Apostolilor 5:38-39

„...Căci dacă planul acesta sau lucrarea aceasta este de la oameni, nu va dăinui; dar este de la Dumnezeu și nu o puteți nimici, ca să nu fiți găsiți luptând împotriva lui Dumnezeu.”

32. Inima omului

Citește Proverbe 4:20-23

1. La ce ar trebui să acordăm atenție?
2. La ce ar trebui să ascultăm?
3. Unde ar trebui să păstrăm Cuvântul lui Dumnezeu?
4. Ce este Cuvântul lui Dumnezeu pentru trupurile noastre?

Proverbe 4:23

Păzește-ți inima cu toată sârguința, căci din ea izvorăsc izvoarele vieții.

